

Nr A-99, poz. 1516, z 1954 r. Nr A-3, poz. 147) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 10 pkt 1 wyrazy „co trzy lata” zastępuje się wyrazami „co pięć lat”;
- 2) w § 10 pkt 2 wyraz „trzechletniego” zastępuje się wyrazem „pięcioletniego”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

18

UCHWAŁA Nr 6 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1957 r.

zmieniająca uchwałę z dnia 18 września 1954 r. w sprawie szczególnych uprawnień młodzieży górniczej zatrudnionej w kopalniach węgla.

§ 1. W § 1 ust. 1 uchwały nr 654 Rady Ministrów z dnia 18 września 1954 r. w sprawie szczególnych uprawnień młodzieży górniczej zatrudnionej w kopalniach węgla (Monitor Polski Nr A-91, poz. 1014) dodaje się następujące wyrazy:

„a tym, którzy bezpośrednio po ukończeniu nauki podej-

mą pracę w kopalni, zalicza się rok nauki również do uprawnień urlopowych i jubileuszowych”.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1956 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

19

UCHWAŁA Nr 9 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1957 r.

w sprawie kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań jednostek spółdzielczych.

W dążeniu do pogłębienia samorządności spółdzielczej — Rada Ministrów na wniosek Centralnego Związku Spółdzielczego uchwała, co następuje:

§ 1. Zwalnia się organizacje spółdzielcze od obowiązku odprowadzania do budżetu Państwa przedawnionych i prekludowanych zobowiązań tych organizacji wobec jednostek państwowych.

§ 2. Spółób wykorzystania kwot zobowiązań określonych w § 1 oraz kwot przedawnionych i prekludowanych zobowią-

zań organizacji spółdzielczych wobec innych jednostek określają centralne organizacje spółdzielcze.

§ 3. Traci moc uchwała nr 354 Prezydium Rządu z dnia 29 marca 1954 r. w sprawie odprowadzenia kwot przedawnionych i prekludowanych zobowiązań jednostek spółdzielczych na rachunek funduszu wyrównawczego strat w centralach spółdzielni (Monitor Polski Nr A-61, poz. 810).

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

20

UCHWAŁA Nr 11 RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1957 r.

w sprawie przekazania radom narodowym niektórych uprawnień Ministra Budownictwa w zakresie nadzoru nad przedsiębiorstwami budownictwa wiejskiego.

W celu zwiększenia uprawnień rad narodowych w zakresie nadzorowania podległych im przedsiębiorstw budowlano-montażowych oraz rozgraniczenia kompetencji Ministra Budownictwa i rad narodowych w tym zakresie Rada Ministrów na podstawie art. 20 ust. 1 i art. 23 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Nadzór nad całokształtem działalności przedsiębiorstw budownictwa wiejskiego podporządkowanych radom narodowym sprawują prezydja właściwych rad narodowych.

2. W przypadkach uzasadnionych wielkością zadań w zakresie inwestycji budowlanych i ilością przedsiębiorstw budowlano-montażowych prezydja wojewódzkich rad narodowych mogą utworzyć zarządy budownictwa terenowego

jako organy prezydów wojewódzkich rad narodowych. W prezydiach wojewódzkich rad narodowych, w których nie zostaną powołane zarządy budownictwa terenowego, działają nadal zjednoczenia budownictwa wiejskiego.

3. Minister Budownictwa określi ramową strukturę i zakres działania zarządu budownictwa terenowego prezydów wojewódzkich rad narodowych.

§ 2. Prezydja rad narodowych zarządzają działalnością przedsiębiorstw budownictwa wiejskiego na podstawie norm i przepisów Ministra Budownictwa.

§ 3. 1. Ministerstwo Budownictwa dokonywać będzie w porozumieniu z prezydiami wojewódzkich rad narodowych w 1957 r. rozdziału materiałów, sprzętu, urządzeń oraz środków transportowych dla potrzeb budownictwa wiejskiego.

2. Urzędy i instytucje bilansujące i dokonujące przydziałów materiałów, maszyn budowlanych i urządzeń oraz środków transportowych dla budownictwa wiejskiego będą dokonywać od dnia 1 stycznia 1958 r. przydziałów tych środków bezpośrednio przez prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych zrewidują istniejącą sieć przedsiębiorstw budowlano-montażowych podległych prezydium rad narodowych i w porozumieniu z prezydiami powiatowych i miejskich rad narodowych dokonają, w zależności od potrzeb gospodarczych terenu, odpowiednich zmian organizacyjnych.

2. Tworzenie, łączenie i likwidacja przedsiębiorstw budownictwa wiejskiego następuje za zgodą Ministra Budownictwa.

§ 5. Minister Budownictwa w uzgodnieniu z Ministrem Finansów wyda tymczasową tabelę stanowisk i stawek zaseregowania pracowników zarządu budownictwa terenowego prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 6. Skutki finansowe wynikające z nowej organizacji zarządzania budownictwem terenowym prezydium wojewódzkich rad narodowych po uzgodnieniu z Ministrem Budownictwa przedstawia Ministrowi Finansów do akceptacji.

§ 7. W części uregulowanej niniejszą uchwałą tracą moc postanowienia uchwały nr 619 Prezydium Rządu z dnia 6 sierpnia 1955 r. w sprawie zmian w organizacji budowlanych przedsiębiorstw powiatowych.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

21

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 13 grudnia 1956 r.

w sprawie ustalenia struktury organizacyjnej i zakresu szkolenia pożarniczego.

Na podstawie §§ 1 i 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1951 r. w sprawie prowadzenia szkolnictwa zawodowego oraz zakresu działania Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 277, z 1952 r. Nr 34, poz. 237, z 1953 r. Nr 12, poz. 45 i z 1954 r. Nr 45, poz. 213) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W celu fachowego przygotowania kadry zawodowej dla potrzeb ochrony przeciwpożarowej ustala się następujące rodzaje szkolenia pożarniczego:

- a) oficerskie kwalifikacyjne,
- b) oficerskie uzupełniające i specjalizujące,
- c) podoficerskie kwalifikacyjne,
- d) podoficerskie uzupełniające i specjalizujące,
- e) strażaka zawodowego szeregowca,
- f) strażaka mechanika.

2. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali rodzaje szkolenia pożarniczego dla potrzeb ochotniczych straży pożarnych oraz nieetatowego personelu ochrony przeciwpożarowej zakładów pracy.

§ 2. 1. W celu prowadzenia szkolenia pożarniczego wymienionego w § 1 ust. 1 lit. a), b), c) i d) ustala się następujące jednostki szkolące:

- a) Szkoła Oficerów Pożarnictwa w Warszawie,
- b) szkoły podoficerów pożarnictwa.

2. Ilość i siedziby szkół podoficerów pożarnictwa oraz ich regulaminy organizacyjne ustali Komendant Główny Straży Pożarnych za zgodą Ministra

§ 3. Szkolenie pożarnicze, o którym mowa w § 1 ust. 1 lit. e) i f) oraz ust. 2, prowadzą terenowe komendy straży pożarnych oraz resortowe organy ochrony przeciwpożarowej.

§ 4. 1. Szkoła Oficerów Pożarnictwa w Warszawie prowadzi oficerskie szkolenie kwalifikacyjne o trzyletnim okresie nauczania dla kandydatów posiadających średnie techniczne lub ogólne wykształcenie oraz szkolenie uzupełniające i specjalizujące dla oficerów pożarnictwa zatrudnionych na stanowiskach oficerskich w ochronie przeciwpożarowej.

2. Ukończenie Szkoły Oficerów Pożarnictwa uprawnia do otrzymania stopnia oficerskiego oraz do zajmowania stanowisk oficerskich w jednostkach ochrony przeciwpożarowej.

3. Szkolenie oficerskie uzupełniające i specjalizujące ma na celu podniesienie kwalifikacji fachowych zawodowo czynnej kadry oficerskiej.

4. Rodzaje i okres szkolenia oficerskiego specjalizującego i uzupełniającego określi Komendant Główny Straży Pożarnych.

5. Prowadzenie rocznego szkolenia oficerskiego oraz szkolenia w oficerskich technikach pożarniczych powinno być zaniechane, a jednostki szkolące nie wymienione w § 2 ust. 1 — zlikwidowane. Termin i sposób likwidacji tych jednostek określi Komendant Główny Straży Pożarnych.

§ 5. 1. Szkoły podoficerów pożarnictwa prowadzą podoficerskie szkolenie kwalifikacyjne z 6-miesięcznym okresem nauczania oraz szkolenie podoficerskie uzupełniające i specjalizujące.

2. Ukończenie szkoły podoficerów pożarnictwa w zakresie kwalifikacyjnym uprawnia do zajmowania stanowisk podoficerskich oraz do uzyskania stopnia podoficerskiego w służbie pożarniczej.

§ 6. Wymienione w § 2 szkoły pożarnicze stanowią odrębne samodzielne jednostki organizacyjne i budżetowe podległe bezpośrednio Komendzie Głównej Straży Pożarnych.

§ 7. Regulaminy służbowe szkół pożarniczych ustali Komendant Główny Straży Pożarnych.

§ 8. Komendant Główny Straży Pożarnych ustali szczegółowy podział i zakres szkolenia pożarniczego oraz kwalifikacje, jakim powinni odpowiadać kandydaci przyjmowani na szkolenie.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 20 lipca 1954 r. w sprawie ustalenia rodzajów szkół pożarniczych i ośrodków szkolenia pożarniczego oraz ich zakresu szkolenia (Monitor Polski Nr A-72, poz. 889).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. St. Antosiewicz